

Høvringslia (2013)

**

Referanse:

Klepsland J. T. 2014. Naturverdier for lokalitet Høvringslia (2013), registrert i forbindelse med prosjekt Frivilligvern 2013. NaRIN faktaark. BioFokus, NINA, Miljøfaglig utredning.

(Weblink: <http://borchbio.no/narin/?nid=3948>)

Referansedata

Fylke: Oppland
Kommune: Sel
Kartblad: 1718 IV
H.o.h.: moh
Areal: 927 daa

Prosjekttilhørighet: Frivilligvern 2013
Inventør: JKL
Dato feltreg.: 14.09.2013
Vegetasjonsone: mellomboreal 85% nordboreal 15%
Vegetasjonseksjon: C1-Svakt kontinental

Sammendrag

Høvringslia (undersøkelsesområdet) ligger i Gudbrandsdalens vestvendte dalside, like sørvest for Høvringen fjellgrend, lengst nord i Sel kommune i Oppland. Dalsiden er ikke rett vestvendt, men har en svakt nordlig eksposisjon. Dette i kombinasjon med hoveddalførets utforming i sør gjør at området ligger i skygge til ganske langt ut på dagen.

Det er gitt alternative avgrensinger av verneverdig areal, noe som skyldes at det er diffuse overganger til helt ordinær skogsmark med helt gjennomsnittlige eller lavere enn gjennomsnittlige naturkvaliteter, og det vurderes å ikke ha noen positiv (eller negativ) betydning for ivaretagelse av naturverdiene om man velger å verne kun arealet angitt med heltrukket linje eller hele arealet innenfor stiplede linje.

Ett kjerneområde er kartlagt (kartlagt i 2010). Der inngår en forholdsvis storvokst osp-gråor-furuskog på litt rikere mark, av typen småbregneskog med overgang til lågurtskog og høystaudevegetasjon. Resten av området er helt dominert av ordinære og fattige skog- og vegetasjonstyper (blåbær-krekling, bærlyng og knausfuruskog/lavfuruskog). Tresjiktet er sterkt dominert av furu, men det inngår også parti dominert av henholdsvis bjørk og osp. Noenlunde velutviklet naturskogsstruktur med god aldersspredning til 150-200 år dekker en mindre andel av verneverdig areal. Større deler av arealet består av svakt aldersspredd til nesten ensaldret skog som ofte er tett bestokket og tynnstammet, og typisk 50-100 år gammel. Dødvedelementer opptrer sparsomt eller er fraværende med unntak av små parti hvor det har skjedd utglidning/ras, snøskred eller stormfelling. Ovenfor ca høydekote 750-800 m.o.h. overtar fjellbjørkeskogen.

Et mindre antall moderat krevende gammelskogsarter er påvist. Flertallet av disse er funnet på osp eller små bergvegger/store steinblokker. På sistnevnte substrat opptrer flere luftfuktighetskrevende arter lav og moser, men forekomstene er begrenset til ganske små og avgrensede areal. I alt er det pr. 2013 påvist 6 rødlistearter etter gjeldene rødliste (2010).

Vurderingen av områdets innhold, kvaliteter og verdi har i liten grad endret seg i forhold til vurderingen i 2010. Riktignok er arealet som vurderes nå i 2013/2014 nesten dobbelt så stort, men tilleggsarealet har i liten grad bidratt med kvaliteter som påvirker hvor høy score som oppnås på de ulike verdiparametrene. Selv om tilleggsarealet tilfører få kvaliteter som tilsier høyere verdivurdering, så er Høvringslia slik den nå er avgrenset (heltrukket eller stiplede linje) vurdert (under noe tvil) som regionalt verneverdig (**). Dette skyldes at verdivurderingen i 2010 allerede lå i øvre sjikt av én stjerne, og det nye tilbudsarealet har tross alt tilført ganske mye areal med produktiv furuskog som på sikt har potensial til å utvikle betydelig større naturverdier. Det er også tilført visse kvaliteter som i liten grad inngikk i arealet fra 2010; blant annet deler av tidligere registrert naturtypelokalitet lengst sørvest i området, hvor det finnes skoddelav.

Området vil i noen grad kunne bidra til inndekking av den generelle skogvern mangelen: 1) rike skogtyper (liten grad). Innslaget av prioriterte skogtyper er ubetydelig.

Feltarbeid

Området ble undersøkt i midten av september 2013 av Jon T. Klepsland (BioFokus). Tilbudsarealet anses godt nok undersøkt for å kunne presentere nær optimale avgrensingsforslag innenfor arbeidsgrensene, og for å kunne foreta en rimelig sikker verdivurdering av området i henhold til gjeldene metodikk.

Tidspunkt og værets betydning

Oppholdsvær gav gode registreringsforhold. Tidspunktet på året var gunstig med hensyn til å fange opp alle ettersøkte organismegrupper (karplanter, moser, lav, jord- og vedboende sopp).

Utvelgelse og undersøkelsesområde

Lokaliteten inngår i arbeidet med frivillig vern, i regi av Direktoratet for Naturforvaltning, Fylkesmannen i Oppland og grunneierne. Undersøkelsesområdet/tilbudsarealet for 2013 var på 1380 dekar, og omfattet samme tilbudsareal som i 2010 (i nord) samt et nytt tilbudsareal litt lenger sør. Det nye tilbudsarealet (ca 837 daa) var noe større enn det opprinnelige fra 2010 (ca 542 daa). De to tilbudsarealene er separert av to smale eiendomsseksjoner som ikke inngår i tilbudt areal. Verneverdig areal er likevel vurdert som en enhet uten hensyn til de to smale eiendomsseksjonene.

Tidligere undersøkelser

Det nordre undersøkelsesområdet har tidligere vært vurdert i forbindelse med frivillig vern (Klepsland 2011).

Beliggenhet

Området "Høvringslia" ligger i hoveddalførets vestvendte dalside, like sørvest for Høvringen fjellgrend, lengst nord i Sel kommune i Oppland.

Naturgrunnlag

Topografi

Dalsiden stiger ganske jevnt fra europaveien (ca 400 moh) og opp til snaufjellet (ca 1000 moh), men terrenget er likevel litt slakere i nedre deler enn i øvre deler. Terrengvinkelen stiger svakt og gradvis med høyden. Dalsiden er ikke rett vestvendt, men har en svakt nordlig eksposisjon. Dette i kombinasjon med hoveddalførets utforming i sør gjør at området ligger i skygge til ganske langt ut på dagen. En middelstor bekk følger nordgrensen for tilbudt areal.

Geologi

Berggrunnen består av konglomerat med boller av ulike bergarter, og stedvis sandstein (NGU 2014a). Dette gir for det meste basefattig substrat. Tykkere lag med morene, eller stedvis skredmateriale (ur), dekker mye av lia (NGU 2014b). Mange steder er berggrunnen likevel eksponert, i form av sva og bergvegger.

Vegetasjon og treslagsfordeling

Tilleggsarealet for 2013 tilfører ingen nye vegetasjonstyper i forhold til tilbudet fra 2010. Tilleggsarealet tilfører heller ikke noe areal med rikere vegetasjonstyper eller ospesuksesjoner. Tilleggsarealet fremstår som temmelig homogent fattig med sterk dominans av bærlyng- og blåbær-furuskog, knausfuruskog/lavfuruskog, og noe middeladret bjørkedominert skog på lyngmark. Feltsjiktet består typisk av blåbær, tyttebær og krekling, med varierende innslag av bl.a. røssllyng, blokkebær, stri kråkefot, lusegras, fugletelg, gjøksyre, linnea, nikkevintergrønn, engfrytle, gråstarr, smyle og sauesvingel. Knerot er også påvist.

Beskrivelsen under stammer fra 2010 og gjelder det nordlige tilbudsarealet:

Området er dominert av fattige vegetasjonstyper. Bærlyngskog dominerer, dernest småbregneskog. Stedvis har bærlyng- og småbregneskogen et visst innslag av lågurtarter som dvergsnelle, teiebær, bittekonvall, skogstorkenebb og/eller fingerstarr. Innenfor kjerneområdet/naturtypelokaliteten opptrer også litt rikere vegetasjonstyper, inkludert høystaudepreget osp-gråor-furuskog. Mye av skogen innenfor kjerneområdet står på løsmasser (morene).

Innenfor kjerneområdet er det god forekomst av både osp, furu, bjørk og gråor, samt spredt hegg, rogn og selje. Utenfor opptrer osp i spredte mindre til middelstore bestander, eventuelt mer spredt i furudominert eller bjørkedominert skog. Gråor-heggeskog er begrenset til kjerneområdet og en ganske smal sone langs bekken i nord. Området er ellers preget av bærlyngskog av furu og bjørk i varierende mengdeforhold. Furu dominerer tresjiktet i større parti i sørvest. I samme område inngår også åpen, fattig ur. Fjellbjørkeskog overtar ovenfor ca 750-800 m.o.h.

Sett under ett har man hele skogtype-spekteret langs nærings- og fuktighetsgradienten innenfor furumark her (med unntak av kalkfuruskog).

Skogstruktur og påvirkning

Beskrivelsen under stammer fra 2010 og gjelder det nordlige tilbudsarealet:

Skogen er best utviklet mot naturskogsstruktur innenfor kjerneområdet/naturtypelokaliteten (se kj.omr.-beskrivelsen). Dette skyldes i alle fall delvis den forholdsvis høye produksjonsevnen der, som har gjort skogen forholdsvis storvokst og som gjør at generasjonstiden kortes noe og omløpet av død ved går raskere. Men, skogen er trolig også reelt eldre der i forhold til mye av resten av tilbudsarealet.

Skogalderen er generelt lavest i nedre deler av lia, samt i områdets søndre deler. Mye av skogen der er både tilnærmet ensaldret og forholdsvis tynnstammet, og ganske ung/ middelaldret (ofte ca 50-70 år). Dødvedelementer forekommer kun sparsomt, og består kun av yngre selvtynningsvirke. Dødvedkontinuiteten er helt brutt. Enkelte eldre furutrær (inntil 200 år) finnes likevel, fremst tilknyttet parti med grovsteinet ur. Oppover med høyden er furuskogen generelt noe eldre (ofte 80-120 år), og aldersfordelingen litt bedre. I nordre del av området er furuskogen stedvis ganske strukturrik med ujevne stammer og mye døde kvister og greiner. I søndre halvdel av området opptrer store felter med løvdominert skog (osp og bjørk), som generelt er ganske tett bestokket, svakt aldersspredd og ung til middelaldret.

For søndre tilbudsareal gjelder:

Skogen er generelt eldst i høyden, men ovenfor ca 650-700 moh er dette glissen, brattlendt og grunnlendt skog med relativt lav naturverdi og selv der uten eller nesten uten trær over ca 200-250 år. Ganske velutviklet naturskogsstruktur på noe mer produktiv mark er begrenset til et ganske lite parti mellom ca 600 og 700 moh i midtre del av sørlige tilbudsareal. Der er det rimelig god aldersspredning opp til 150-180 år, og det inngår også et fåtall eldre dødvedelement av furu (seinvokst gadd og læger av små-middelstore dimensjoner). Det er også forekomst av ganske gammel furu på grunnlendt mark/svaberg på lavere høydenivå, men dette er svært lavproduktiv, kortvokst og glissen skog. De eldste furuene der er trolig 200-250 år. Lavere og midlere høydenivå er dominert av svakt aldersspredd til nesten ensaldret furuskog i optimalfase til tidlig aldersfase, eller med antatt bestandsalder fra ca 60 år til ca 120 år. Tett bestokket, ensaldret furuskog er vanlig helt opp til ca 700 moh lengst sør i området. Eldre trær inngår bare svært sparsomt, og dødvedelementer opptrer praktisk talt ikke med unntak av hvor det har vært skred/utrasinger eller stormfelling. Slike hendelser er det flere eksempler på i lia, men alle er av temmelig beskjeden omfang. Dødvedprofilen er sterkt skjøvet mot yngre alders- og råteklasser.

Kjerneområder

I det følgende listes informasjon om de avgrensede kjernelokalitetene i området Høvringslia (2013). Nummereringen referer til inntegninger vist på kartet.

1 Høvringslia ved Heimfjellet

Naturtype: Gammel lauvskog - Gammelt ospeholt
BMVERDI: B

Innledning: Naturtypelokaliteten er registrert av Jon T. Klepeland (BioFokus) i forbindelse med ordningen "frivillig vern" i 2010. Den ble også kort besøkt i 2013 av samme person i samme ærend.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i hoveddalførets vestvendte dalside, like sørvest for Høvrings fjellgrend, lengst nord i Sel kommune i Oppland. Lokaliteten grenser mot gammelskog med lavere løvandel, eller lavere alder, og litt lavere naturverdi.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensingen omfatter fremst et areal med mye osp (gammel løvskog), men også partier med gråor-heggeskog, furuskog og bjørkedominert skog. Vegetasjon og treslagsdominans veksler ganske mye og hyppig innenfor avgrensingen. Det biologisk viktigste partiet består av en forholdsvis storvokst osp-gråor-furuskog på litt rikere mark med høystaudepreg. I feltsjiktet inngår tyrihjel, vendelrot, firblad, teiebær og rød jonsokblom. Feltsjiktet er også noe urterikt i parti med gråor-heggeskog, og unntaksvis inngår der også villrips. Langs bekken finnes dessuten små parti med lågurtskog med innslag av krattfiol, markjordbær og fingerstarr. Fattigere vegetasjonstyper dominerer likevel, og veksler mellom bærlyng- og småbregneskog (eventuelt med innslag av lågurtarter). Furu og bjørk er dominerende treslag. Stedvis dominerer osp. Ellers inngår noe gråor, hegg, rogn og selje. Skogen er overveiende i aldersfase og forholdsvis storvokst og brukbart flersjiktet med god aldersspredning opp til ca 120(-150) år. I spesielt storvokste parti finnes furu på inntil 60 cm dbh, og osp på 60-70 cm dbh med grov stammebark. Dødvedelementer av fremst furu, osp og bjørk inngår spredt. Død ved av gråor opptrer stedvis frekvent, spesielt langs bekken i nord. Dødvedprofilen er sterkt forskjøvet mot yngre nedbrytningsklasser i hele området, men det inngår også eldre og godt nedbrutte læger, fremst av osp. Gamle læger av furu forekommer ytterst sjeldent. Mindre parti består av ganske aldershomogen og litt smådimensjonert skog nesten uten dødvedelementer. En kraftig fallvind har gått igjennom området for et par tiår siden, noe som har medført at det lokalt er store mengder rotveltet furu, og glenner med ung bjørkesuksesjon.

Artsmangfold: Noen moderat krevende gammelskogsarter er påvist. På osp er påvist bl.a. ospehvitkjuke, lungenever og Lecania dubitans. På overhengende bergvegg ble funnet den sjeldne knappenålslaven Chaenothecopsis hospitans. Et visst potensial for krevende jordboende sopp i de rikeste partiene med lågurtpreget småbregne-furuskog. På furu er påvist blodkjuke, og på gammel bjørk rustdoggnål.

Verdivurdering: Ganske variert og forholdsvis høyproduktiv skoglokalitet med forholdsvis grovvokst og gammel osp, furu og gråor. Dette sammen med forekomst av flere moderat krevende arter tilknyttet osp og andre nøkkelementer gjør at lokaliteten vurderes som i alle fall viktig.

Skjøtsel og hensyn: For å ivareta og utvikle naturverdiene må lokaliteten avsettes til fri utvikling uten inngrep.

Artsmangfold

I likhet med i 2010 er et mindre antall moderat krevende gammelskogsarter påvist etter befaring i 2013. For området under ett er de fleste noenlunde krevende arter funnet på osp eller små bergvegger/store steinblokker. På sistnevnte substrat opptrer flere luftfuktighetskrevende arter lav og moser, men forekomstene er begrenset til ganske små og avgrensede areal. Enkelte litt krevende arter er også funnet tilknyttet bjørk og furu. Utpreget basekrevende karplanterarter finnes ikke innenfor området. Likevel er det vurdert at partiene med lågurt-høystaude-furu-osp-gråorskog og rikere småbregnefuruskog (opptrer kun innenfor kjerneområdet) har potensial for noen moderat krevende jordboende sopp. Beliggenhet i skyggefull, vestvendt li med nordlig tendens, i kombinasjon med svak dødvedkontinuitet, gjør at området neppe har potensial for spesielt krevende vedlevende insekter.

Nevneverdige artsfunn (2007, 2010 og 2013 kombinert) omfatter: ospehvitkjuke (NT), blodkjuke, hodeskoddelav (VU), olivenfylllav (NT), kort trollskjegg (NT), sprireskjegg (NT), rustdoggnål (NT), Lecania dubitans, Micarea submillaria, Lecanographa abscondita, Chaenothecopsis hospitans, lungenever, kystårenever og holefellmose. I alt er det pr 2013 påvist 6 rødlistearter etter gjeldene rødliste (Kålås 2010).

Tabell: Artsfunn i Høvringslia (2013). Kolonnen **Totalt antall av art** summerer opp antall funn innenfor området. 0 betyr at artsfunnet ikke er tallfestet, men begreper som mye, en del, sparsomt, spredt o.l. er brukt. Det store tallet i kolonnen **Funnet i kjerneområde** henviser til hvilke kjerneområder arten er funnet. Det lille tallet angir hvor mange funn som er gjort i hvert kjerneområde. 0 betyr tekstlig kvantifisering. Små tall uten kjerneområdenummer angir funn utenfor kjerneområder.

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste-status	Totalt antall av art	Funnet i kjerneområde (nr)
Bladmoser	Neckera oligocarpa	Hulefellmose			1
Busk- og bladlav	Bryoria bicolor	Kort trollskjegg	NT		
	Bryoria nadvornikiana	Sprireskjegg	NT		
	Fuscopannaria mediterranea	Olivenfylllav	NT		
	Hypogymnia vittata	Randkvistlav			1
	Lecanographa abscondita				
	Leptogium saturninum	Filthinnelav			1
	Lobaria pulmonaria	Lungenever			1
	Menegazzia terebrata	Hodeskoddelav	VU		

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste-status	Totalt antall av art	Funnet i kjerne-område (nr)
	<i>Peltigera collina</i>	Kystårenever			1
Skorpelav	<i>Micarea submilliaria</i>				
	<i>Sclerophora conioptera</i>	Rustdoggnål	NT		1
Sopp vedboende	<i>Antrodia pulvinascens</i>	Ospehvitkjuke	NT		1
	<i>Meruliopsis taxicola</i>	Blodkjuke			1

Avgrensning og arrondering

Naturverdiene er generelt lave innenfor det nye tilbudsarealet, men de største kvalitetene innenfor dette arealet er inkludert i ny avgrensning for verneverdig areal med heltrukket linje. Avgrensningen av verneverdig areal i søndre halvdel av tilbudsområdet (det vil si innenfor tilleggsarealet som forelå først nå i 2013) er ganske omtrentlig grunnet diffuse overganger til helt ordinær skogsmark med helt gjennomsnittlige eller lavere enn gjennomsnittlige naturkvaliteter. Nøyaktig hvor grensene trekkes er derfor ikke viktig i forhold til verdivurderingen, men i et langsiktig perspektiv vil det være mer ønskelig med et større enn et mindre areal. Lengst sørvest er heltrukket linje ført helt ned til europaveien for å inkludere deler av en tidligere kartlagt naturtypelokalitet med skoddelav og kort trollskjegg (Gaarder & Larsen 2009).

Alternativt (stiplet linje) kan man inkludere storparten av det tilbudte arealet. Dette vil i så fall bety at man inkluderer ganske store areal med aldershomogen, ung til middelaldret skog med svært lav naturverdi. Dette kan likevel gjøres for å sikre en optimal arrondering og med tanke på å maksimere utviklingspotensialet på lokalt nivå. De øverste 100-200 høydemetrene opp mot snau fjellet anbefales uansett ekskludert.

Arronderingen anses som relativt god mht. topografi ettersom nesten hele dalsidegradienten blir fanget opp. Den nederste biten mot elva, som potensielt kan huse sjeldne luftfuktighetskrevede kryptogamer, mangler likevel siden den er avskåret av europaveien. Dette teller negativt. Arronderingen er heller ikke optimal med tanke på eksisterende skoglige naturverdier, spesielt med tanke på arealet som grenser til kjerneområdet i nord.

Ettersom storparten av verneverdig areal består av relativt fattige og trivielle vegetasjons- og skogtyper, og dessuten ligger ovenfor sørboreal sone, så faller området ut som lite (*) i areal etter gjeldene skogvernmetodikk.

Andre inngrep

For nordre tilbudsareal gjelder: Et par-tre stier går gjennom området, og det er stedvis ryddet litt langs disse. Ved ca høydekote 500 er det anlagt en enkel driftsvei i fra nord, og langs denne er det foretatt noe tømmerhogst. I bjørkedominerte parti i nedre del av lia er det samlet inn store mengder never.

For søndre tilbudsareal gjelder: En eldre driftsvei går i sikksakk opp lia lengst sør i tilbudsarealet til ca 650 moh. Derfra går driftsveien mot nord et stykke på dette høydenivået. Det er foretatt en del hogst langs driftsveien for noen tiår siden, og skogen omkring er følgelig relativt ung og tynnstammet.

Vurdering og verdisetting

Vurderingen av områdets innhold, kvaliteter og verdi har i liten grad endret seg i forhold til vurderingen i 2010. Riktignok er arealet som vurderes nå i 2013/2014 nesten dobbelt så stort, men tilleggsarealet har i liten grad bidratt med kvaliteter som påvirker hvor høy score som oppnås på de ulike verdiparametrene. Faktisk er parametrene rikhet og treslagsfordeling nedjustert i fra to til en stjerne i forhold til vurderingen i 2010 fordi tilleggsarealet kun består av fattig, furudominert skog, og dermed utgjør areal med rike vegetasjonstyper og stor treslagsvariasjon nå så små areal i forhold til totalarealet at disse må nedjusteres i henhold til metodikk. Det samme burde eventuelt vært gjort for parameteren "dødvudmengde".

Selv om tilleggsarealet tilfører få kvaliteter som tilsier høyere verdivurdering, så er Høvringslia slik den nå er avgrenset (heltrukket eller stiplet linje) vurdert (under noe tvil) som regionalt verneverdig (**). Dette skyldes at verdivurderingen i 2010 allerede lå i øvre sjikt av én stjerne, og det nye tilbudsarealet har tross alt tilført ganske mye areal med produktiv furuskog som på sikt har potensial til å utvikle betydelig større naturverdier. Det er også tilført visse kvaliteter som i liten grad inngikk i arealet fra 2010; blant annet deler av tidligere (2007) registrert naturtypelokalitet lengst sørvest i området hvor det finnes skoddelav (Gaarder & Larsen 2009).

Vurderingen av områdets representativitet og spesielle egenskaper fra 2010 står seg: Avgrensningen omfatter trolig et ganske representativt utsnitt av skogtyper og vegetasjon for nord- til vestvendte dalsider i Gudbrandsdalens nordre del. Skogtilstanden er trolig ganske gjennomsnittlig, med unntak av kjerneområdet hvor skogstrukturen er relativt godt utviklet mot naturskogstilstand. Spesielle naturverdier er fremst knyttet til eldre ospebestand (eventuelt i blanding med furu og gråor) på litt rikere mark (lågurtpreget bærlyng- og høystaudemark), samt lågurtpreget småbregne-furuskog, og små bergvegger/store steinblokker, spesielt i høydeintervallet mellom ca 550 og 650 m.o.h. Fremdeles vil det være ønskelig med tanke på en god sikring av naturverdiene tilknyttet kjerneområdet at det foretas en utvidelse av tilbudsgrensene mot nord.

Området her presentert vil i liten grad kunne bidra til oppfylling av viktige mangler i skogvernet (Framstad et al. 2002, 2003, 2010). I noen grad vil det kunne bidra på den generelle mangelen: 1) rike skogtyper (i liten grad). Innslaget av prioriterte skogtyper er ubetydelig.

Tabell: Kriterier og verdisetting for kjerneområder og totalt for Høvringslia (2013). Ingen stjerner (0) betyr at verdien for kriteriet er fraværende/ ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for for verdisetting i metodekapittelet.

Kjerne-område	Urørt-het	Død ved mengde	Død ved kontin.	Gamle bar-trær	Gamle løv-trær	Gamle edel-løvtrær	Treslags-fordeling	Topo-grafisk-variasjon	Vegeta-sjons-variasjon	Rik-het	Arter	Stør-relse	Arron-dering	Samlet verdi
1 Høvringslia ved Heim-fjellet	**	**	**	*	**	—	***	**	**	**	*	-	—	**
Samlet vurdering	**	**	*	*	*	—	*	*	**	*	*	*	**	**

Referanser

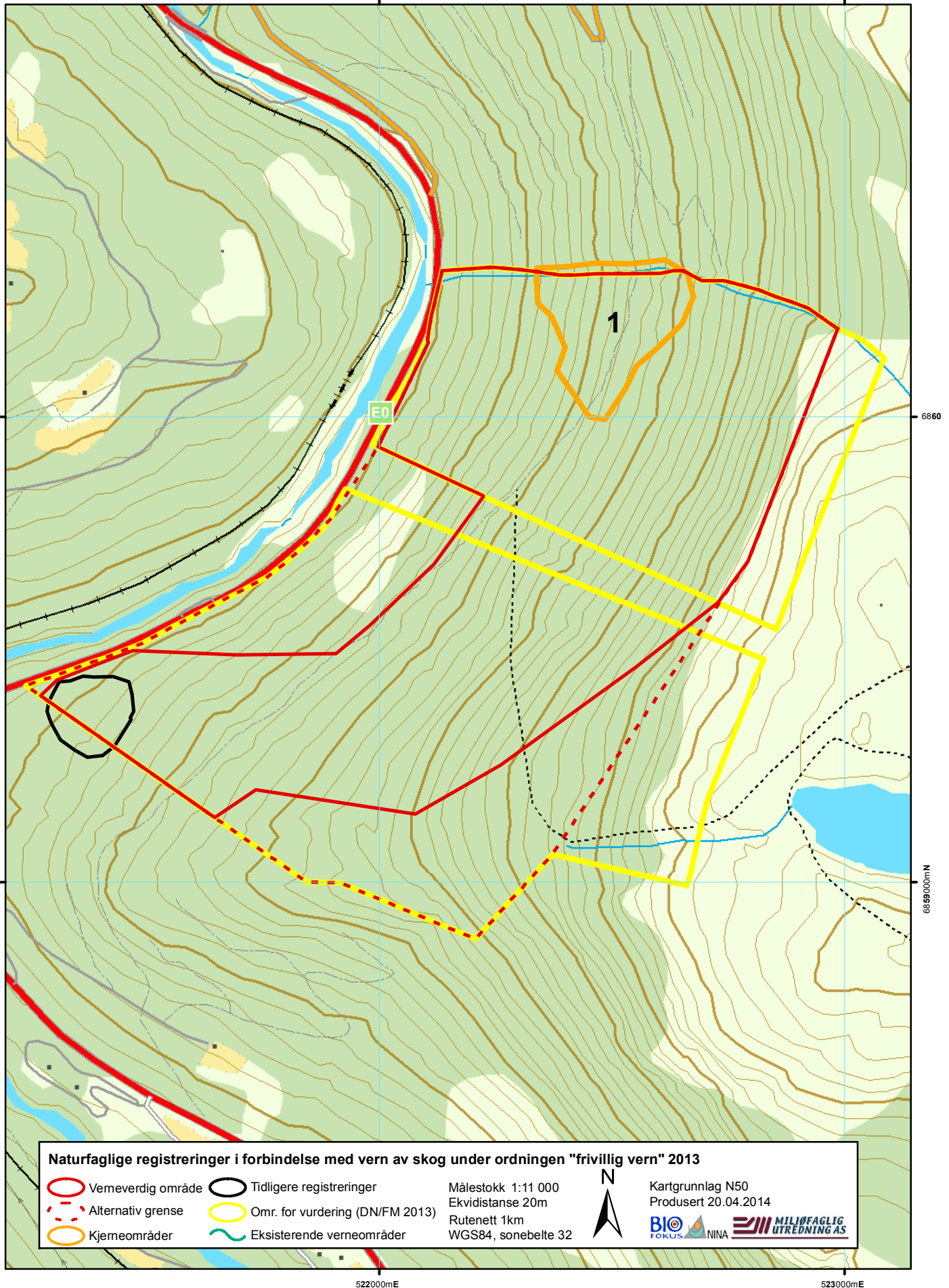
Framstad, E., Blindheim, T., Erikstad, L., Thingstad, P.G. og Storeid, S-E. 2010. Naturfaglig evaluering av norske verneområder. NINA rapport 535. 177 s. + vedlegg.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Branderud, T. E. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet. - NINA oppdragsmelding 769. 9pp.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. og Brandrud, T.E., 2002. Evaluering av skogvernet i Norge. Fagrapport 54, NINA. 146 s.

Gaarder, G. & Larsen, B. H., 2009. Rosten kraftverk i Sel kommune i Oppland. Konsekvenser for naturmiljø. Miljøfaglig Utredning Rapport 2009:14.

Kleppland J. T. 2011. Naturverdier for lokalitet Høvringslia, registrert i forbindelse med prosjekt Frivilligvern 2010. NaRIN faktaark. BioFo-kus, NINA, Miljøfaglig utredning.

Bilder fra området Høvringslia (2013)

Typisk skogstruktur og vegetasjon i søndre halvdel av vernverdig areal. Skogen på bildet er ca 60-80 år. Foto: Jon T. Klepsland

Parti i midtre del av søndre tilbudsareal med relativt velutviklet naturskogsstruktur, men likevel lite dødvedeleement. Foto: Jon T. Klepsland

Driftsvei på ca 650 moh som går mot nord. Omgitt av temmelig ung og tynnstammet furuskog. Foto: Jon T. Klepsland

Parti like nord for forrige bilde, hvor det har vært et lite skred/ras grunnet vannerosjon. Foto: Jon T. Klepsland